

Заохочувати чи забороняти

Два підходи, розділені океаном

Європейці скаржаться на ухвалення Сполученими Штатами 16 серпня 2022 року масштабного плану підтримки трансформації їхньої промисловості, який має залучити 370 мільярдів доларів, а саме Закону про зниження інфляції (Inflation Reduction Act). Вони мали б рацію, якби ці заходи були спрямовані на внутрішнє виробництво, що порушило б правила глобальної торгівлі.

Але вони повинні запитати себе про різницю в методах по обидва боки Атлантики.

Одна сторона довіряє науці та промисловцям у досягненні успіху в екологічних перетвореннях та надає їм величезну підтримку; інша сторона віддає перевагу правилам та заборонам.

Отже, Сполучені Штати через податкові пільги на суму майже 40 мільярдів доларів та масштабні субсидії на виробництво електромобілів чи розвиток сонячної електроенергії заохочують компанії до екологічних змін, роблячи ставку на їхню здатність до адаптації. Вони довіряють дослідженням. Вони вірять у науковий прогрес, який вони зможуть використати у відповідних галузях. Вони також прагнуть зменшити свій дефіцит, підтримуючи економічну діяльність.

Європейський Союз, зі свого боку, постійно збільшує кількість заборон. Він заборонив виробництво автомобілів з двигуном внутрішнього згорання з 2035 року, використання добрив, що призведе до зниження сільськогосподарського виробництва більш ніж на 12%, зобов'язав торгові судна скоротити свої викиди на 80% до 2050 року, хоча від них залежить 77% його зовнішньої торгівлі, заборонив фторовані гази, які використовуються в холодильниках та кондиціонерах, заборонив застосування фосмету, який використовується в усьому світі та є єдиним засобом, що захищає полуницю від нищівного шкідника, тощо.

Таксономія, цей набір політкоректних заходів в контексті зеленого моралізаторського шаленства, що охопило європейців, продовжує сіяти хаос, приймаючи непослідовні рішення, які заперечують ядерну енергетику, але сприяють знищенню лісів, заохочуючи виробництво біомаси, або відмовляються від викопних видів палива, вимагаючи знизити ціну на них.

Запланувавши виділити 0,5% свого ВВП, Сполучені Штати сподіваються залучити майже 1 700 мільярдів доларів інвестицій у технології майбутнього.

Це правда, що під впливом Тьєррі Бретона та кількох міністрів країн-членів Європейська комісія зрозуміла, що краще заохочувати та допомагати промисловцям успішно провадити трансформацію, аніж жорстко забороняти їм продовжувати свою діяльність. Виходити на прямий контакт, зустрічатися з представниками компаній, визначати їхні потреби та впроваджувати програми підтримки - це те, що Єврокомісія робить для виробництва електронних мікросхем, електричних батарей, критично важливих матеріалів та навіть снарядів для України, довіряючи промисловцям та сприяючи інноваціям.

Але цього все ще недостатньо. Відповідальність за це лежить на державах-членах, які в Брюсселі - "зеленіші", ніж у своїх столицях, але, перш за все, на Європейському парламенті, "Супер експерті" зі створення заборон! Переконані в своїй правоті та в тому, що вони представляють громадську думку, наші європейські обранці додають обмеження та зобов'язання до кожного свого рішення. Щоб зменшити фінансовий вплив, вони повинні прийняти правило, згідно з яким будь-яке нове зобов'язання супроводжується заохоченнями. Саме таким чином період переходу може бути успішним. В іншому випадку Європа ризикує зіткнутися з серйозною рецесією та тривалим падінням рівня життя.

Ніхто не сперечається, що нам потрібні правила, щоб цифрові та екологічні перетворення були успішними, але перш за все нам потрібні заохочення для величезних дослідницьких, інноваційних та інвестиційних зусиль. Державні кошти необхідні для того, щоб спрямовувати та підтримувати дослідження, але ми також повинні довіряти самим учасникам процесу, їхній креативності та гнучкості.

Саме таких зусиль має докласти Європа, яка має намір стати прикладом в екологічних питаннях, щоб досягти успіху у своїй трансформації без ризику задушити свою економіку.